

hvilke regler der faktisk allerede gælder på området.

Det næste er: Hvorfor vil Venstre ikke anerkende, at arbejdsmarkedets parter kan lave aftaler på de her hjemmearbejdspladser, der nøjagtig sikrer den enkelte og virksomhedens interesse i det, og så også acceptere, at der er et sikkerhedssystem, hvor parterne udmærket selv kan overholde de aftaler og påse, at arbejdet foregår, som man er blevet enige om i de aftaler, som man bare simpelt hen kan tage at indgå?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jamen er det ikke sådan, at vi faktisk har masser af love, hvor der ikke er indbygget et kontrolsystem? Det mener jeg da, at vi har masser af eksempler på. Og jeg vil godt gentage en gang til for ikke at blive beskyldt for beton, at vi gerne ser masser af fleksibilitet i det her. Vi ser gerne masser af fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Der er i øvrigt, som hr. Bjarne Laustsen har været inde på, masser af muligheder for fleksibilitet.

Men vi vil gerne være i den situation, at vi vil lave et regelsæt, der betyder, at lønmodtageren kan trække i håndtaget og sige fra, og det er det, jeg kan forstå, at Venstre helst vil være foruden.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Uanset hr. Poul Erik Dyrlands sidste indlæg, så undgår hr. Poul Erik Dyrlund i hvert fald ikke i dag at blive beskyldt for beton, i hvert fald ikke af mig. Så må jeg henvisse til andre partier, hvis hr. Poul Erik Dyrlund vil have en anden opfattelse af sin politik på dette område. Jamen altså, hvis hr. Poul Erik Dyrlund har masser af andre eksempler, som heller ikke kan kontrolleres, på arbejdsmarkedsområdet, så synes jeg, at vi skal se at tage fat på at lave en større fleksibilitet på hele arbejdsmarkedsområdet. Det vil vi meget gerne medvirke til i Venstre.

Hr. Bjarne Laustsen bliver ved med at tale om, at alle er enige om fleksibilitet og sådan noget. Tilbage står jo, at denne bekendtgørelse er lavet af regeringen den 15. januar 2000, så det er jo ikke en ældgammel lov, som man pludselig finder ud af er blevet for ufleksibel til det moderne samfund. Nej, det er regeringens eksempel på en modernisering af arbejdsmarkedet, vi taler om i dag, men jeg kan forstå, at man har

fået kolde fødder, at man nu opgiver og løber skrigende bort. Vi glæder os til det videre arbejde med denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

38) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 151:

Forslag til folketingsbeslutning om, at statsanerkendte a-kasser lægges ind under Arbejdsformidlingen.

Af Tom Behnke (FRI) m.fl.
(Fremsat 14/4 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Det er næsten synd, at der ikke er flere til stede, for jeg vil indlede med at kvittere for den historiske tillid til AF-systemet, som ligger til grund for det her forslag. På trods af den tillidserklæring kan jeg oplyse, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Når det er sagt, vil jeg godt tilføje, at det var med tiltagende undren, at jeg gennemlæste forslaget og ikke mindst de tilhørende bemærkninger. Størst var min overraskelse, da jeg læste forslagets afsluttende bemærkning om, at forslagsstillerne egentlig helst så a-kasserne som en ren forsikringsordning. Forslagsstillerne har, formentlig med rette, indset, at de næppe kan samle et flertal herfor, og de har derfor i stedet fremsat et forslag om, at alle de eksisterende private a-kasser slås sammen til én statslig og herefter lægges ind under Arbejdsformidlingen.